

Vejrforholdene i Landbrugsaaet 1884—85

o: fra 1ste Oktbr. 1884 til 30te Septbr. 1885.

Af Cand. math. V. Willaume-Jantzen,
Underbestyrer ved Meteorologisk Institut.

Som det vil erindres, havde September 1884 været tør, paa sine Steder endog meget tør, medens Temperaturen ofte havde været temmelig varm, navnlig i Slutningen af Maaneden. Landmanden ønskede derfor i Begyndelsen af Landbrugsaaet 1884—85 en stærk Regn, dels fordi Jorden var saa udtørret, at det var meget vanskeligt at pløje Stubmarkerne, paa stærke og højtliggende Jorder endog næsten umuligt, dels fordi man antog, at Roerne endnu kunde tage til i Væxt, naar de blot kunde faa mere Væde, og endelig fordi Græsvæxten i høj Grad trængte til Fugtighed for at faa Fremvæxt til Græsning, saalænge Vejrforholdene forøvrigt vilde tilstede det; ogsaa den nysaaede Vintersæd kunde trængte til en passende Regn. Oktober 1884 opfyldte i Retning af Nedslag alle billige Forlangender fra Landbrugets Side: allerede d. 1ste Oktober faldt der under et stærkt Tordenvejr gode Bløder, navnlig i Jylland, fra Midtjylland meldtes der endog tilstrækkelig Regn til, at Jorden var gjenneblødt; men i Almindelighed var man dog ikke fornøjet med Nedbørens Mængde før henimod Midten af Maaneden, da Behandlingen af Stubmarkerne kunde foregaa særdeles bekvemt, skjøndt der endnu i nogle Egne blev pløjet tør Jord op. Efter en kold Periode, d. 11te—15de, med let Nattefrost og hyppige Regnbyger blev Vejret atter mildere og

efterhaanden helt tørt; i den sidste Uge faldt der igjen en ret betydelig Nedbør. Skjøndt Oktober saaledes gav hyppig og rigelig Nedbør, blev Vandet dog godt optaget af Jorden, der var bundtør fra de foregaaende Maaneder; derfor var Jorden helt bekvem til at bearbejdes endnu i Slutningen af Oktober. For det andet store Landbrugsspørgsmaal i denne Maaned, Afslutningen af Rodfrugternes Væxtperiode og deres Optagning, var Vejret ogsaa særdeles gunstigt; medens man lod dem fortsætte deres Væxt under Regnperioden i Maanedens første Halvdel og i denne Tid var beskjæftiget med andre Arbejder som Tærskning, Tækning af Stakke, Gjødningskjørsel m. m., satte det kolde Vejr d. 11te—15de Fart i Optagningen af Roerne, da man frygtede for en tidlig Frostperiode; Kulden hørte imidlertid hurtig op, og i det efterfølgende tørre Vejr bleve Roerne tildels optagne og magazinerede under meget gunstige Forhold. Græsvæxten havde vel Nytte af Fugtigheden — i Jyllands nordligste Egne kunde man endog træffe Græsmarker, der saa bedre ud end af og til i Sommerens Løb — men det koldere og senere det stormende Vejr bevirkede, at Kreaturerne i Almindelighed bleve bundne ind kort efter Midten af Oktober. Vintersæden og den nye Kløver stode hele Maaned igjennem særdeles lovende, hist og her var Rugen endog saa kraftig, at den blev overgræsset af Kreaturerne. Jorden var fugtig nok til at hindre, at den stærke Storm d. 26de—29de gjorde Skade ved at sætte de lettere Jorder i Bevægelse; derimod var der endnu ikke faldet tilstrækkelig Regn til at fylde Brønde og Vandsteder saa meget, at Vandmangel jo kunde befrygtes under en indtrædende Barfrostperiode.

Det milde og næsten fuldstændig tørre Vejr i den første Halvdel af November blev hilset med Glæde af Landmanden, for saa vidt som alle Slags Rodfrugters Optagning og Nedkuling kunde fuldendes under særlig gunstige Forhold, ligesom Efteraarsarbejderne og da navnlig Pløjning af Stubmarkerne og tildels ogsaa af Grøn-jorden kunde fremmes i en efter vort Klima ualmindelig

Grad; men paa den anden Side vilde en snart indtrædende Frostperiode ingenlunde være uvelkommen for Vintersæden, især for Rugen, der blev sværere og sværere, naar blot Frosten ikke vilde blive ledsaget af altfor megen Sne eller rettere af et alt for langvarigt Snelæg, der vilde kunne blive fordærlig for Sæden.

Med Midten af November indfandt Frosten sig og tog stadig til, saa at den sidste Trediedel af November og de 2 første Dage af December vare ualmindelig kolde i Forhold til Aarstiden; samtidig faldt der en betydelig Mængde Sne, som oftest under roligt Vejr, saa at Markerne vare dækkede af et jævnt og temmelig tykt Lag Sne, i det mindste under den strængeste Kuldeperiode. Disse Vejrforhold standsede alle Markarbejder; allerede efter Midten af November var Pløjning umuliggjort af Frosten. Landmandens Beskjæftigelse bestod derfor navnlig i Tærskning, der ogsaa blev fremskyndet ret betydelig, i Indbjergning af Is, hvorefter man fik indsamlet en Del, samt tildels i Kjørsel af Sne til Vandstederne; thi for Mangelen paa Vand — og den var yderligere forøget i de 2 foregaaende tørre Uger — vare jo saadanne Vejrforhold ikke de gunstigste; man maatte mange Steder kjøre Vand til Kreaturerne, undertiden langvejs fra. Af og til synes Frosten at være kommen bag paa Folk i den Henseende, at de ikke havde dækket Rodfrugtkulerne godt nok til, men dette maa dog betragtes som hørende til Undtagelserne. For Vintersæden og Kløveren var, som ovenfor sagt, denne Frostperiode ingenlunde uvelkommen, om man end vilde have stillet sig tilfreds, selv om Kulden ikke havde taget saa stærkt fat: Væksten blev hæmmet, og den strænge Kuldes skadelige Indflydelse maatte ansees for tildels hævet ved det Snelæg, som helt dækkede Afgrøden, tilmed da Jorden var frossen, før Sneen faldt, og Jorden var tør, inden Frosten indfandt sig.

Den 3die December ophørte Frostperioden, og i den øvrige Del af December 1884 og de 18 første Dage af Januar 1885 svingede Temperaturen kun lidt

paa begge Sider af Normalen; dog vare d. 7de—14de December meget milde i Forhold til Aarstiden, Juledagene temmelig kolde; i den største Del af denne Periode var Nattefrost almindelig. Samtidig med Omslaget til Tø (d. 3die December) var det begyndt at regne, og lige til den 19de faldt der næsten hver Dag mere eller mindre stærke Byger; den sidste Trediedel af December og de første Dage af Januar vare tørre, hvorpaa der atter indtraf en Nedbørsperiode, der dog denne Gang nærmest gav Sne, i det nordlige Jylland endog i betydelig Mængde, saa at Samfærdselen i flere Dage blev i høj Grad vanskeliggjort. Saadanne Vejrforhold i disse 6—7 Uger vare i flere Henseender heldige for Landbrugets Udenomsarbejder: Jorden var nemlig paa de fugtige Dage i Almindelighed ikke vaadere, end at Grønjorden kunde pløjes, medens de resterende Stubmarker, hvoraf der kun var faa, kunde behandles i de tørre Dage; og blev Frostene for stærk, saa var Jordskorpen i Regelen strax haard nok til, at al Kjørsel i Mark og Skov kunde foregaa — saa at de forskjellige Arbejder kunde fremmes paa en passende Maade samtidig med, at der blev Tid tilovers til Indflytning af Stakke og til Tærskning, hvorpaa der navnlig før Terminen blev sat megen Kraft. Sin største Betydning fik de to fugtige Perioder i December og Januar dog utvivlsomt derved, at Vandmangelen blev afhjulpen; denne var ifølge Beretningerne i Slutningen af November paa sine Steder saa stor, at der i Brønde og Vandsteder ikke var mere Vand end midt om Sommeren i et tørt Aar! Allerede efter den langvarige Regnperiode, der endte med d. 19de December, var man saa temmelig tilfreds med Vandtilførselen, saa at den paafølgende Nedbør i Januar kun bidrog til fuldstændig at tilfredsstille Trangen. Det Snetæppe, der havde dækket Jorden i November, smeltede hovedsagelig d. 4de December, og i det paafølgende milde og fugtige Vejr tog Vintersæden atter Væxt og bredte sig smukt og fyldig paa Jorden, særlig Rugen, saa at man var tilbøjelig til at græsse den over, hvor dette ikke alt var skeet.

Den 19de—25de Januar fik Kulden atter Overtaget og det i en betydelig Grad i den vestlige Del af Landet, hvor dog et Snedække, som var dannet i Løbet af Maanedens første Halvdel, afgav en Borgen for, at Sæden ikke vilde tage Skade af den strænge Frost; derimod vare Markerne paa den største Del af Øerne omtrent uden Beskyttelse mod Frostene, men dels var denne ikke saa stræng her som i Jylland, dels var Vejret ikke synderlig omskifteligt i Retning af Dagens og Nattens Temperatur, saa at Vintersæden saa vel paa Øerne som i Jylland viste sig frisk og grøn, da Vejret i Slutningen af Januar atter blev mildt og meget regnfuldt. Under Frostperioden blev der bjerget megen klar og ren Is til Mejerierne og det med forholdsvis ringe Bekostning. Rodfrugterne syntes gjennemgaaende at have udholdt Frostene godt i deres Kuler, i alt Fald hørte man kun sjældent Klager over en for ringe Tildækning. Da Frostene endnu ikke var gaaet helt af Jorden, da Regnen begyndte at strømme ned, havde den store Vandmængde ondt ved at finde Afløb, men synes dog ikke at have forvoldt nogen Skade, eftersom Temperaturen holdt sig over Frysepunktet.

De 3 paafølgende Maaneder, Februar, Marts og April, bragte overvejende mildt Vejr, kun afbrudt af enkelte kølige Perioder, i hvilke Nattefrostene dog kun faa Gange blev stræng; Nedslaget, der navnlig bestod af Regn, var mindre end sædvanligt, fordi Marts var meget tør og kun havde een Dag med betydelig Nedbør at opvise. Under saadanne Vejrforhold forløb Vintersædens og Kløverens Udvikling nedadtil paa en heldig Maade, et kraftigt Rodnæt fik Lejlighed til at udvikle sig, saa at Faren for en mulig indtrædende Kulde sidst paa Foraaret var mindre, medens Markerne over Jorden saa særdeles lovende ud og snarest havde Gavn af Frostperioderne, da Væksten der ved blev hæmmet for en Stund, saa at en senere Kulde turde ventes ikke at ville gjøre megen Skade. Det viste sig da ogsaa, at Sæden godt overstod en farlig Tid midt i Marts Maaned, da temmelig stærk Sol om Dagen og

Frost om Natten afvexlende fremkaldte og hæmmede Væxten. Kun den nye Kløver viste sig af og til tynd, grundet paa Tørken i Sommeren 1884; en Eftersaaning var ofte ønskelig. Ligesom i de foregaaende Maaneder var Vejret ved sin Vexling heldigt for, at Landmandens forskjellige Arbejder paa denne Tid af Aaret kunde fremmes paa en tilfredsstillende Maade. Omtrent midt i Marts begyndte man i de varmeste og altsaa tidligste Egne at lægge Ærter og Bønner i Jorden, da denne var meget bekvem hertil trods Tørken i Marts; ja endog paa Saaning af Byg havde man taget fat, da en kølig Periode, der begyndte d. 21de Marts, brat standsede al Saaning; i de fleste Egne havde man dog paa Grund af Nattefrosten endnu ikke villet paabegynde nogensomhelst Saaning. Mildere Vejr i Slutningen af Marts havde til Følge, at Bælgsædens Lægning blev tilendebragt omtrent d. 1ste April; Paasken gjorde nu et Afbræk i Markarbejderne, og under det kølige Vejr derefter gik det meget trent med disse; endelig d. 19de April slog Vejret om, og selv de seneste Egne kom nu hurtig med, saa at Roefrøet og Vaarsæden som oftest vare i Jorden sidst i April eller i alt Fald først i Maj; gode Regnbyger under en forholdsvis høj Temperatur bragte hurtig den lagte Sæd til Spiring og til at skyde op over Jordoverfladen, der blev bedækket med et smukt og tæt Tæppe.

De 2 første Trediedele af Maj gave en ret god Nedbør, men Varmen, den anden Betingelse for al Plantevæxt, udeblev; endnu over Midten af Maaneden frøs det om Natten undtagen lige ved Kysterne, og da det samtidig var temmelig blæsende, blev al Afgøde i høj Grad skjæmmet, om end tidlig saet Vintersæd i lang Tid stod tappert imod. Kreaturerne, der af og til bleve bundne ud først i Maj, maatte atter tages paa Stald paa Grund af det kolde, blæsende Vejr, men tillige fordi Græsset var meget tarveligt. Den eneste Glæde, man havde af Kulden, bestod i, at en Mængde Insekter blev gjort uskadelig for Kornet i dettes senere Væxtperiode. Den sidste

Trediedel af Maj var vel noget mildere, men det var dog kun enkelte Dage, der kunde kaldes varme; da der imidlertid samtidig faldt en rigelig Regn, var Udviklingen af al Plantevæxt meget kjendelig, skjøndt Regnen naturligvis vilde have gjort mere Gavn, hvis den havde været ledsaget og efterfulgt af varmt Vejr.

Juni Maaned var meget lunefuld, Begyndelsen var kold og tør, men endelig d. 4de syntes Sommeren at ville indfinde sig: det blev varmt, og Regnen strømmede ned under heftige Tordenvejr. Vegetationen udviklede sig under disse Omstændigheder forbausende i Løbet af faa Dage, Vintersæden stod tæt og kraftig, Vaarsæden, selv den sildig saaede, der havde lidt mest af Kulden i Maj, kom hurtig til Kræfter, Græsmarkerne toge sig op og gave Løfte om en god Høslæt, Roerne vare komne godt op, kort sagt: Alt tydede efter den første Uge af Juni paa en ualmindelig rig Høst, naar blot Varmen maatte holde Stand og ledsages af passende Regn. Men saa glimrende Udsigter have maaske sjældent faaet en saa brat Afslutning som i 1885; thi for det første indtraf der d. 10de Juni en heftig Nordenstorm, der ødelagde mangt et Kornax, navnlig var Skaden paa de for Stormen udsatte Rugmarker stor og — som det senere viste sig — større, end man fra først af havde ventet, og for det andet blev Vejret derefter koldt og tørt i meget lang Tid, da Landmanden netop kunde have ønsket Varme og Fugtighed til Vegetationens Fremme. I de 2 sidste Trediedele af Juni og i hele Juli faldt der nemlig kun meget sparsom Regn, det var egentlig kun d. 19de—21de og d. 30te Juni samt 7 Dage mellem d. 11te—20de Juli, der gave Nedslag af Betydning over større Strækninger af Landet, og selv paa disse Dage var Regnen i Regelen ikke stærk, skjøndt den ofte faldt under Tordenvejr. Hertil maa dog føjes den Bemærkning, at det navnlig synes at have været det sydvestlige Jylland og de sydlige mindre Øer, der vare regnfattige i denne 7 Uger lange Periode. Forøvrigt var Vejret i denne Tid hyppig blæsende og kun enkelte

Gange varmt, navnlig d. 24de—26de Juni og d. 11te—12te Juli. Under disse Vejrforhold lode Landmandens Klager stedse højere; thi vel faldt der, som vi have seet, Regnbyger med passende Mellemrum, hvilket naturligvis hver Gang friskede Sæden op, men Virkningen af Regnen blev forringet af efterfølgende tør Blæst, og desuden var Nedslaget i det Hele taget altfor ringe til at tilfredsstille Trangen. Rugen beholdt dog længe sit gode Udseende — bortseet fra Virkningen af Stormen d. 10de Juni — og det var først henimod Midten af Juli, at den blev bleg, det vil altsaa sige, at Tørkens Indvirkning paa denne Sædart bestod i, at Kjærnen ikke udviklede sig tilstrækkelig, hvilket forøvrigt ogsaa for en stor Del turde tilskrives den Omstændighed, at Rugen ofte var gaaet i Leje paa et altfor tidligt Stadium. Hveden syntes snarere at have Gavn end Skade af Tørken, da den ellers jævnlig vilde være bleven for svær. Derimod var Tørken og tildels ogsaa Kulden i høj Grad ødelæggende for Vaarsæden, fordi denne Sædart, og da navnlig den sildig saaede, som sædvanlig ikke var saa langt i sin Udvikling som Vintersæden og derfor trængte til mere Pleje af Naturen, — men denne behandlede den absolut slet i den største Del af Juni og Juli, altsaa i en særdeles vigtig Tid af dens Væxtperiode. Hertil kom, at Vaarsæden, dog navnlig Byg, var særlig udsat for Angreb af Insekter, især paa Øerne og i Østjylland. Det Samme kan siges om Rodfrugterne, der ellers ganske godt modstode det for al Vegetation ugunstige Vejr, om end Rødderne ikke kunde udvikle sig som ønskeligt; dog var den almindelige Mening, at de nok kunde vente paa Regnen til deres sidste Væxtperiode. Værst stillede vare dog Græsmarkerne, der i Midten af Juli vare i den Grad fortørrede og henvisnede, at Køerne maatte tages paa Stald; end ikke Regnen midt i Juli frembragte synderlig Virkning paa Græssets Væxt. Et Lyspunkt i disse sørgelige Udsigter for vort Landbrug — thi skjøndt Høsten som Helhed vel turde ventes at blive omtrent lig et Middelaars, maatte Udsigterne dog kaldes

sørgelige, naar Hensyn toges til de glimrende Løfter, Markerne gave i Begyndelsen af Juni — vare Høhøsten; saavel Agerhø som Enghø gave omtrent normalt Udbytte og bleve hjembjergede i en sjældent fortrinlig Tilstand i den tørre Periode. Kun var Kløveren ofte sparsomt tilstede i Græsmarkerne, dels paa Grund af forrige Aars Tørke, dels fordi Larver i enkelte Egne havde angrebet Kløverplanterne.

I den sidste Trediedel af Juli var Høsten begyndt; paa Grund af Tørken hændte det ikke saa sjældent, at flere Slags Sæd vare tjenlige til at høstes omtrent paa engang, men det var dog Rugen, der først maatte falde for Leen eller for Maskinerne, forsaavidt som disse kunde benyttes, thi Rugen laa ofte stærkt i Leje. Paa de sydligste Øer — undtagen paa Bornholm — var man endog ved Slutningen af Juli saa vidt, at Rugen hist og her var i Hus, og det i fortrinligt Vejr; for det meste stod Rugen dog i Høbe, da der d. 30te Juli og 1ste August faldt en stærk Regn, der bevirkede, at der gik nogle Dage hen, inden Rugen kunde kjøres ind; dette skete imidlertid i de nærmest paafølgende Dage under gunstige Vejrforhold. Dette gjælder dog, som bemærket, kun om de sydligste Øer og i det Hele taget kun om mindre Landbrug. For Vaarsæden var den nysnævnte Regn, der forøvrigt kun faldt paa Sjælland og Lolland-Falster, meget velkommen, da den forhalede Modningen og saaledes bevirkede, at Kjærnen kunde udvikle sig mere; den øvrige Del af Landet sukkede derimod stadig efter Regn, navnlig for Græsmerkernes Skyld, tildels ogsaa for Roemarkernes og Vaarsædens Skyld, da en god Regn endnu kunde gjøre Gavn, for Vaarsædens Vedkommende dog kun i de Egne af Landet, hvor Kornets Væxt var længst tilbage, altsaa især i den nordlige Del af Jylland.

De 5 første Dage af August vare som sagt tørre i den største Del af Landet, og i denne Tid blev Resten af Rugen mejet, af og til ogsaa Hvede og Vaarsæd, men med d. 6te August begyndte der en Regnperiode,

der med korte Afbrydelser vedvarede til d. 22de iberegnet, og som navnlig d. 7de og 8de gav et meget stærkt Nedslag over hele Landet, medens der d. 16de—22de hver Dag faldt mere eller mindre Regn over Størstedelen af Landet, af og til ret betydelige Byger. I denne 17 Dage lange Periode var der for hvert Sted i Landet (uddraget af Observationer paa 55 Stationer) kun 5—6 tørre Dage, hvoraf de 4 for de fleste Stationers Vedkommende faldt d. 9de—11te og d. 15de. De her omtalte 22 Dage af August vare temmelig kølige og tildels blæsende, navnlig blev det d. 13de—14de til en hel Storm. Havde Landmanden i lang Tid ønsket Regn, bleve unægtelig hans Ønsker opfyldte i rigeligt Maal, men dels kom Væden for sent til at gjøre virkelig Gavn paa nogen af Sædarterne — maaske Byg og Havre i Nordjylland undtagne, — dels kom Regnen paa et meget ubelejligt Tidspunkt, da netop den største Del af Rugen stod i Hobe paa Marken, og en Del af Hveden og i de tidligste Egne tildels ogsaa Vaarsæden var slaaet om. Da der derfor efter den stærke Regn d. 7de—8de indtraf nogle temmelig tørre Dage, herskede der meget stor Travlhed overalt paa Landet; thi det blæsende Vejr tørrede hurtigt det afmejede Korn, saa at en lille Byge kun standsede Indkjørselen eller Mejningen i nogle Timer, og man var desuden bange for mere Regn. Denne Frygt viste sig heller ikke ugrundet, og den anden Afdeling af Regnperioden, d. 16de—22de, virkede atter uheldig paa Høstens rolige Fremadskriden. Den 23de August var Høsten derfor langt tilbage i Forhold til det temmelig tidlige Tidspunkt for dens Begyndelse: Rugen var vel inde saa godt som overalt, men Hveden var kun tildels hjembjerget paa de sydlige Øer, forøvrigt for det meste mejet, det Samme kan siges om Vaarsæden, undtagen paa lave Jorder i Jylland og tildels i de nordligste Egne i Jylland. Til Trods for det vedholdende fugtige Vejr kan det dog ikke nægtes, at det Korn, der var kommet i Hus, ikke havde lidt nogen væsentlig Skade af Regnen, selv om det naturligvis ikke

har gavnet Kvaliteten, at man hyppig maatte haandtere Negene. Et Held var det, at Vejret holdt sig kølig, saa at der kun undtagelsesvis hørtes Klager over nogen Spiring paa tidlig mejet Sæd. Stormen d. 13de—14de August foraarsagede en ikke ringe Skade paa det Korn, der endnu ikke var slaaet om, altsaa væsentlig paa Vaarsæden i de nordlige Egne af Øerne og i Nordjylland. Den stærke Regn var overordentlig velkommen for alle Slags Rodfrugter, der sidst i August vare i udmærket Trivsel; selv Kartofflerne holdt sig sunde, ja fra Lolland, hvor man var bleven særlig stedmoderlig behandlet i den tørre Periode, foreligger der Udtalelser om, at Regnen i August gavnede Sukkerroen mere end den skadede Kornet. Ligeledes var det fugtige Vejr en Livsbetingelse for Græsmarkerne; de trængte i den Grad dertil, at der endnu d. 23de August, altsaa efter mere end 2 Ugers god Regn, ofte klagedes over utilstrækkeligt Græs til de større Kreaturer, saa at man endog havde Kørne paa Stald.

Endelig bedagede Vejret sig, og i 11 Dage, d. 23de August—d. 2den September, begge Dage iberegnete, var det godt Høstvejr; der faldt dog af og til nogle smaa Regnbyger, medens Vejret var meget koldt i Forhold til Aarstiden, en enkelt Nat sidst i August sank Thermometret endog i det indre Jylland under Frysepunktet. Denne Kulde anrettede i mange Egne, navnlig paa lavtliggende Marker, megen Skade paa Kartoffler og Boghvede, og i det Hele taget ønskede man nu Varme til yderligere Fremme af Rodfrugternes og Græssernes Væxt, der nu ikke længere led af Mangel paa Fugtighed. Det tørre Vejr blev i fuldeste Maal benyttet til Hjembjergning af den mejede Sæd og til Mejning af den, der endnu stod paa Roden, saa at Høstens Standpunkt d. 3die September omtrent var saaledes: Paa Øerne og i en stor Del af Sydjylland var al Slags Sæd i Hus, men dog fandtes der Egne, især i den nordlige Halvdel af Sjælland, hvor der endnu stod nogle Rester Havre ude; i Nord- og Vestjylland var Vintersæden inde, men Vaarsæden var kun tildels inde paa høje Jorder,

medens der paa lavere Jorder, navnlig i de nördligste Egne og især paa større Gaarde, endnu fandtes megen Havre, der stod paa Roden. Fra Fyen lød der i denne Tid jævnlige Klager over Larveangreb paa Sukkerroerne.

Den 3die—14de September udgjorde atter en temmelig sammenhængende Regnperiode: i disse 12 Dage var der gennemsnitlig kun 3—4 tørre Dage, paa de andre 8—9 Dage regnede det mere eller mindre, navnlig faldt der d. 4de—5te, d. 9de—10de og d. 12te stærke Regnskyl og uheldigvis især i Jylland, der netop var den Del af Landet, der trængte mest til stadigt Vejr for at faa Høsten tilendebragt. Øerne fik vel Regn paa lige saa mange Dage som Jylland, men der faldt dør betydelig mindre hver Gang, saa at de sidste Rester af Vaarsæden kunde bjerges inden Midten af September. Under endnu besværligere Forhold maatte Høsten fortsættes i Jylland, og det var først omtrent d. 20de September, da det atter havde været nogenlunde stadigt Vejr i nogle Dage, at Høsten i alt væsentligt kunde betragtes som endt, om man end endnu i Slutningen af September, da der kun faldt enkelte smaa Byger, saa en Del Vaarsæd blive bragt hjem, navnlig paa større Gaarde og fra lave Jorder. Om Hjembjergningen i September udtales det almindelig i Jylland, at der næppe skete nogen væsentlig Skade paa Vaarsæden, naar man blot gav sig Tid, saaledes at Høsten i sin Helhed ganske vist var besværlig, men dog ikke kunde siges at foregaa under absolut uheldige Forhold, navnlig fordi Regnbygerne i Regelen ledsagedes af tørrende Blæst og køligt Vejr, der for en meget stor Del forhindrede Spiringen.

I Løbet af September var der udført en Del Stubpløjning, og Jorden var endelig behandlet til at modtage Vintersæden; Rugen og tildels Hveden bleve saaede i den sidste Halvdel af Maaneden i bekvem Jord, om man end i nogle Egne klagede over, at den var vel vaad til at modtage Sæden. Vejret holdt sig vedblivende koldt September ud, og Landmanden afsluttede derfor Landbrugs-

Varmens maanedlige Afvigelser i 1884—85
fra det almindelige, maanedlige
Gjennemsnit.

1884.			1885.							Alle 12 Maaneder		
Oktober	November	December	Januar	Februar	Marts	April	Maj	Juni	Juli		August	September
+ 2°												
+ 1°												
Normal												
- 1°												
- 2°												

Hosstaaende Tabeller, der gjennemsnitlig for hele Landet give Nedbørens og Varmens Afvigelser fra de normale Forhold, henholdsvis i Procent og i Celsius-Grader, for Landbrugsaaet: Oktober 1884—September 1885, vise, at navnlig Oktober og December 1884 samt Maj 1885 gave rigeligt Nedslag, medens navnlig November 1884, Marts, Juni og Juli 1885 vare tørre. Alle 12 Maaneder gave tilsammen normalt Nedslag. Forøvrigt var der en ikke ringe Forskjel mellem Nedbøren i Jylland og paa Øerne: medens nemlig den fugtige Maj for Jyllands Vedkommende hævede den samlede Nedbørssum siden Landbrugsaaets Begyndelse til c. 50 Millimeter over Normalen, saa at der efter de 2 tørre Maaneder, Juni og Juli, endnu var et lille Overskud, saa var Forholdet paa Øerne

saaledes, at Maj kun hævede den samlede Nedbørssum til Normalen, saa at der efter de 2 efterfølgende tørre Maaneder var faldet c. 50 Millimeter for lidt — altsaa d. 1ste August en Forskjel af c. 100 Millimeter mellem Jyllands og Øernes Nedbør siden d. 1ste Oktober 1884; denne Forskjel blev tildels hævet i Aarets 2 sidste Maaneder. Sammenligner man den samlede Nedbør i Juni og Juli i 1885 med de 24 foregaaende Aar, viser det sig, at medens der iaar faldt 60 Procent af Normalen, idet hele Landet tages under Et, have de 2 nævnte Maaneder kun i 1868 givet et mindre Nedslag, nemlig 40 Procent, i 1869 lige saa meget som iaar, 60 Procent, og i 1865, 70 og 76 ikke meget mere, nemlig 70 Procent; nærmest herefter komme 1874, 78 og 84 med 80 og 85 Procent af Normalen. — Hvad Varmeforholdene angaaer, var hele Landbrugsaaet $\frac{1}{4}^{\circ}$ koldere end en 20-aarig Normal; Oktober og December 1884 samt Februar—April 1885 vare for varme, medens navnlig November 1884 og August og September 1885 vare for kolde, den førstnævnte Maaned endog saa kold, at der i dette Aarhundrede kun findes 5 Aar med en koldere November, ja den koldeste November — i 1829 — var endog kun $\frac{3}{4}^{\circ}$ koldere end i 1884. Frost indtraf vel lige saa hyppig som sædvanligt, men den var kun enkelte Gange stræng, saa at Vinteren i det Hele taget maa kaldes mild; paa den anden Side var Sommeren kold, i August indtraf der endog Nattefrost, hvilket maa ansees for en stor Sjældenhed i vort Klima.

Oktober 1884 var meget stormende og regnfuld, medens overvejende vestlige Vinde i det Hele taget gave Maaneden et mildt Præg; dog frembragte nordlige Vinde d. 11te—15de en ret betydelig Afkøling med let Nattefrost. — Varmen holdt sig i det første Tidøgn over den normale Stand, og flere Dage vare endog meget milde i Forhold til Aarstiden; d. 11te—15de vare derefter kolde med en Nattemperatur af indtil 1—2 Graders Frost, den første af Betydning i dette Efteraar. Den sidste Halvdel af Maaneden var atter temmelig mild, saa at hele Maaneden blev $\frac{1}{2}$ — 1°

varmere end normalt. Højest Varme var 20° , lavest 0° ved Kysterne, $\div 2^{\circ}$ i det Indre af Landet; Nattefrost indtraf i indtil 3 Nætter paa de koldeste Stationer. Vinden var overvejende vestlig og blæste i de 2 sidste Trediedele af Maaneden med en betydelig Styrke; navnlig blæste det d. 26de—29de en af de stærkeste Storme, vi kjende, under hvilken Vindens Hastighed steg til 27 à 32 Meter i et Sekund, hvad der meget sjældent indtræffer i vore Farvande. Nedslaget var rigeligt over hele Landet, gennemsnitlig 33 Procent for meget; det faldt navnlig d. 1ste, d. 7de—17de og d. 25de—30te, flere Gange — navnlig d. 1ste, 10de og i Maanedens Slutning — som stærke Byger. Nedbøren bestod væsentlig af Regn; i den sidste Halvdel af Maaneden var Regnen dog ofte blandet med lidt Sne. Taage forekom hyppig i 1ste og 3die Tidøgn. Torden forekom paa 18 Dage, navnlig d. 1ste og d. 10de.

November 1884 var en Modsætning til den foregaaende Maaned: højt Barometer og mange nordlige til østlige Vinde frembragte tørt Vejr og navnlig i Slutningen stræng Kulde. — Den første Trediedel af November var med sydlige og vestlige Vinde meget mild, mange Dage vare som midt i September, og endnu d. 11te kunde man se Graaspurvene fange Insekter; i det andet Tidøgn sank Temperaturen ikke lidt under Normalen, og Nattefrosten blev almindelig, men dog ikke stræng. Derimod tog Frosten med nordlige og østlige Vinde stærkt fat i den sidste Trediedel af Maaneden, enkelte Døgn havde endog en Middeltemperatur, der laa 10—17 Grader under den normale Værdi — en Kulde, der ikke er indtruffen i nogen November i Aarrækken 1861—83. Hele Maaneden blev $2\frac{1}{4}^{\circ}$ koldere end sædvanligt, saa at der siden dette Aarhundredes Begyndelse kun findes 5 Aar med en koldere November; koldest var denne Maaned i 1829, og da var den $\frac{3}{4}^{\circ}$ koldere end i 1884. Højest Varme var 13° , lavest ved Kysterne $\div 5$ à $\div 13^{\circ}$, i det Indre af Landet $\div 21^{\circ}$. Det frøs i 10—15 Døgn ved Kysterne, i indtil 24 Døgn i Indlandet; ved Landbohøjskolen indtraf der Frost i 17 Døgn, medens et Middel af de 24 foregaaende Aar kun giver 11; i den nævnte Aarrække har der dog været 4 Novembre med 17—20 Frost-dage, men ingensinde har Frosten været saa stræng. Ned-

børen var meget ringe, gjennemsnitlig kun 60 Procent af Normalen, dog fik Jylland noget mindre, 45 Procent, Øerne noget mere, 60—80 Procent. Nedslaget faldt som smaa Regnbyger d. 3die—7de og som Sne af og til i Maanedens sidste Halvdel, navnlig d. 17de og 20de. I den største Del af Landet laa der et Snedække i det meste af 3die Tidøgn, i det sydøstlige Sjælland og paa Fyen dog kun omtrent fra d. 28de.

December 1884 udmærkede sig — naar de 2 første, meget kolde Dage undtages — ved mildt og regnfuldt Vejr, ved overvejende sydvestlige og vestlige Vinde, lavt og uroligt Barometer. — Den Kuldeperiode, der var karakteristisk for den sidste Trediedel af November, holdt sig med nordlig Vind endnu 2 Dage ind i December med en Temperatur, der laa 7—14 Grader under den normale Værdi; disse Dage maa derfor kaldes ualmindelig kolde, selv om Kulden flere Gange i de sidste 24 Aar har været endnu strængere, saaledes de 4 første Dage af December 1879, da en lignende Periode varede fra d. 25de November til d. 4de December. Med Vinde mellem Syd og Vest blev Resten af Maaneden forholdsvis mild, d. 7de—14de endog meget milde; dog frembragte nordlige og østlige Vinde d. 24de—26de nogen Afkøling. Nattefrost var imidlertid meget almindelig undtagen i Maanedens mellemste Tidøgn. December blev c. 1° varmere end normalt. Nedbøren var rigelig over hele Landet, navnlig i det nordlige og nordvestlige Jylland, der endog fik dobbelt saa megen Nedbør som sædvanligt. Den bestod navnlig af Regn, dog af og til blandet med lidt Sne, og faldt næsten udelukkende d. 3die—19de, der udgjorde en omtrent sammenhængende Nedbørsperiode; ofte faldt der i et Døgn en betydelig Nedbør. Det sidste Tidøgn var temmelig tørt. Snedækket fra November smeltede d. 4de December; senere i denne Maaned var Snedækket for Intet at regne. Torden optraadte paa 10 Dage, hvilket maa kaldes hyppig i en Vintermaaned.

Januar 1885 havde overvejende sydlige til østlige Vinde med omtrent normalt Nedslag, medens Middel-

varmen var normal i den østlige Del af Landet, men 2° for lav i den vestlige Del. — I Maanedens første 18 Dage holdt Temperaturen sig omtrent ved den normale Stand, snart lidt over, snart lidt under; derefter udgjorde d. 19de —25de én Kuldeperiode, i hvilken der dog var en ualmindelig stor Forskjel mellem de forskjellige Landsdeles Temperatur; Landbohøjskolen ved Kjøbenhavn havde saaledes i disse 7 Dage en Middelvarme af $\div 3^{\circ}$, hvilket er $2\frac{1}{4}^{\circ}$ lavere end sædvanligt, medens Tarm i Vestjylland samtidig havde en Middelvarme af $\div 10^{\circ}$, hvilket er ikke mindre end $9\frac{3}{4}^{\circ}$ lavere end normalt, og som endog maa kaldes en temmelig usædvanlig Kulde paa en Station saa nær ved det forholdsvis varme Vesterhav. I den sidste Uge steg Temperaturen jævnt, de sidste 4 Dage bleve endog meget milde i Forhold til Aarstiden. Højest Varme var 6° , lavest paa Øerne og ved Jyllands Kyster $\div 12^{\circ}$, i det Indre af Jylland $\div 18^{\circ}$. Nedbøren var kun rigelig i den nordlige Halvdel af Jylland. Resten af Landet fik kun 80 Procent af det Normale. De første 4 Dage vare tørre, d. 5te—15de faldt der hyppig Regn- og Snebyger, navnlig var Snefaldet d. 10de—13de temmelig stærkt i Jylland, hvor der endog laa et Snedække til henimod Maanedens Slutning; d. 16de—25de vare atter tørre, og endelig faldt der i de sidste 6 Dage en god Regn, c. 25 Millimeter eller netop Halvdelen af hele Maanedens Nedbør. Tordenvejr optraadte 3 Gange.

Februar 1885 udmærkede sig ved forholdsvis mildt Vejr, usædvanlig mange sydlige Vinde, hyppigt, men dog kun omtrent normalt Nedslag. — Temperaturen holdt sig som oftest $2-3^{\circ}$ over den normale Stand, enkelte Dage midt i Maanedens endog noget mere, medens kun d. 20de—21de kunde kaldes kolde, saa at Februar blev $1\frac{3}{4}^{\circ}$ varmere end normalt. Højest Varme var 10° , lavest var $\div 7$ à $\div 14^{\circ}$. Nedslaget var omtrent normalt, dog fik Hjørring Amt 50 Procent for meget. Det faldt som Regn, af og til blandet med Sne, hyppig og gennem hele Maanedens, dog især mellem d. 12te og 16de.

Marts 1885 var trods sine mange vestlige til nordlige Vinde gennemgaaende mild med ringe Temperatur-

svingninger og ringe Nedbør. — Temperaturen var i de 2 første Tidøgn forholdsvis høj, i det 3die Tidøgn temmelig lav, uden at noget Døgns Middelvarme afveg mere end $3\frac{1}{2}^{\circ}$ fra de normale Værdier. Der indtraf dog lige saa hyppig Frost som sædvanligt (ved Landbohøjskolen i 21 Døgn), men Frosten var i det Hele taget ringe. Maanedens blev $\frac{3}{4}-1^{\circ}$ for varm. Højest Varme var 11° , lavest $\div 5$ à $\div 10^{\circ}$. Nedbøren, der kun udgjorde 40—50 Procent af det Normale, i Hjørring Amt endog kun 20 Procent deraf, faldt som oftest som ubetydelige Byger; egentlig talt var det kun d. 20de, der med stormende vestlige Vinde gav noget Nedslag af Betydning.

April 1885 havde flest østlige Vinde, temmelig høj Middelvarme og omtrent normalt Nedslag. — De første 18 og de 2 sidste Dage havde normal Varme, medens d. 19de—28de udgjorde en varm Periode, saaledes at hele Maanedens blev 1° varmere end normalt. Højest Varme var $22\frac{1}{2}^{\circ}$ — hvilket er ualmindelig meget for April — lavest Varme var $\div 3$ à $\div 7^{\circ}$. Nattefrost indtraf nu og da til over Midten af Maanedens. Nedbøren var rigelig (20 Procent for meget) i Jylland, paa Fyen og Lolland-Falster, men for ringe (30 Procent for lidt) paa de andre Øer. Den faldt næsten udelukkende d. 7de—11te som smaa Regnbyger, blandede med lidt Sne, og d. 25de—28de som temmelig stærke Regnbyger. Tordenvejr optraadte paa 7 Dage i Nedbørsperioderne.

Maj 1885 var temmelig kold og — for Jyllands Vedkommende — meget regnfuld. — Temperaturen holdt sig med østlige til nordlige Vinde haardnakket under Normalen, gjennemsnitlig 2° , i de 2 første Trediedele af Maanedens, medens det dog kun var et Par Dage i Begyndelsen af 2det Tidøgn, der kunde kaldes kolde efter Aars-tiden; svag Nattefrost indtraf temmelig jævnlig i denne Periode, endog efter Maanedens Midte, saasnt man fjernede sig fra Kysterne, saa al den sidste Frost i Foraaret 1885 indtraf i Nætterne mellem d. 16de og 19de Maj. I det sidste Tidøgn blev Vinden sydlig og vestlig, men Temperaturen steg dog kun i nogle Dage sidst i Maanedens

betydelig over den normale Stand, saa at hele Maanedens blev 1° for kold. Højest Varme var $26-29^{\circ}$, lavest ved Kysterne Frysepunktet, i det Indre $\div 4^{\circ}$. Nedbøren overskred i Jylland Normalen med $60-100$ Procent, men var kun normal paa Øerne. Den faldt som Regn, af og til blandet med lidt Sne, d. 4de—24de og d. 28de—29de; navnlig var Nedslaget d. 21de—24de ret betydeligt. Torden forekom paa 22 Dage og var ofte ledsaget af temmelig stærke Haglbyger.

Juni 1885 havde vel gennemsnitlig omtrent normal Varme, men Temperaturen var dog i Maanedens Løb underkastet store Svingninger, idet nordlig Vind temmelig hyppig frembragte stærk Afkøling, saa at Minimumsthermometret nærmede sig betænkelig til Frysepunktet, medens sydlig Vind paa den anden Side bragte en Del Varme, der da som Regel var ledsaget af elektriske Udladninger. Nedslaget var dog i det Hele taget betydelig mindre end sædvanligt. — Maanedens Middelvarme var 1° for lav i den vestlige Del af Landet, normal i den østlige Del. Som særlig varme Dage kan nævnes d. 4de—6te og d. 24de—26de, medens de kolde Dage vare ligelig fordelte i alle Maanedens Tidøgn. Højest Varme var $30\frac{1}{2}^{\circ}$, lavest Varme var ved Kysterne 5° , i Indlandet $1\frac{1}{2}^{\circ}$. Barometret stod meget rolig og omtrent ved den normale Stand undtagen d. 19de—21de, da det stod temmelig lavt; disse Dage gave en jævn Regn over hele Landet, medens Nedslaget forøvrigt faldt som Tordenbyger af større eller mindre Styrke, navnlig d. 1ste og d. 7de—9de. Den samlede Nedbør for hele Maanedens naaede Normalen i Hjørring og Randers Amter, paa Fyen samt i Sorø og Kjøbenhavns Amter; den øvrige Del af Landet fik derimod kun $50-70$ Procent af det for Maanedens normale Nedslag. Torden forekom paa 16 Dage; Uvejrene vare særlig voldsomme d. 7de og Natten mellem d. 25de—26de, da der over enkelte Strækninger af Landet faldt Regnskyl paa $30-50$ Millimeter; disse Uvejr vare hist og her ledsagede af stærke Haglbyger.

Juli 1885 havde navnlig til Særkjende en meget høj Barometerstand, Varmen var omtrent normal, Nedslaget ringe, især paa Øerne. — Temperaturen svingede i

Løbet af Maaneden paa begge Sider af Normalen uden at fjerne sig meget derfra; dog maa d. 11te—12te kaldes meget varme. Maanedens Middelvarme blev derfor omtrent normal. Nætterne vare derimod ofte meget kolde, endog i Slutningen af Maaneden. Højest Varme var $30\frac{1}{2}^{\circ}$, lavest Varme var ved Kysterne 5° , i Indlandet 2° . Nedbøren var omtrent normalt i Thisted og Aalborg Amter; den øvrige Del af Jylland samt Bornholm fik kun 40—60 Procent, Øerne endog kun 20—40 Procent af det Normale. Forøvrigt var Nedslaget endog paa nærliggende Stationer meget forskjelligt paa Grund af, at det mest faldt under Tordenvejr. Næsten hele Nedbøren faldt d. 12te—20de, navnlig d. 17de—20de, saa at Juli havde et ringe Antal Nedbørsdage. Tordenvejr optraadte paa 18 Dage, især i den nysnævnte Nedbørsperiode, og var da flere Gange ledsaget af stærke Hagnedslag.

August 1885 havde usædvanlig mange nordlige Vinde, 53 Procent af alle Vindene blæste fra Nordvest, Nord og Nordost; som en Følge heraf var Middelvarmen usædvanlig lav. Nedslaget var rigeligt. — Det var kun i den første Halvdel af Maaneden, at der indtraf nogle varme Dage, men den varmeste Dags Middeltemperatur laa kun 2° over Normalen; i den øvrige Del af Maaneden var næsten hver Dag $3—6^{\circ}$ for kold, saa at August 1885 blev den koldeste, vi i lang Tid have havt; dens Middelvarme var ved Landbohøjskolen 14° , hvilket er $2\frac{1}{2}^{\circ}$ lavere end et 80-aarig Normal og kun er væsentlig overgaaet af August 1864, der hidtil har været den koldeste i dette Aarhundrede med en Middelvarme af $12\frac{3}{4}^{\circ}$; forøvrigt havde August i 1833, 36, 38 og 48 Middeltemperaturen mellem $13\frac{1}{2}^{\circ}$ og 14° . Højest Varme var $27\frac{1}{2}^{\circ}$, lavest Varme var ved Kysterne 3° , i det indre Fyen $\frac{1}{2}^{\circ}$, i det indre Sjælland $\frac{1}{2}^{\circ}$ og endelig i det indre Jylland $\frac{1}{2}$, i Dalen ved Birkebæk Plantage frøs det endog $5\frac{3}{4}^{\circ}$. Ved Landbohøjskolen, hvor der er observeret et Minimumsthermometer i 25 Aar, var den laveste Varme iaar $\frac{1}{2}^{\circ}$, hvilket ikke er indtruffet tidligere, idet den absolut laveste Temperatur indtraf i 1874 med $2\frac{3}{4}^{\circ}$. Frost i August Maaned maa i det Hele taget ansees for et meget sjældent Fænomen; iaar er der indtruffet Frost paa ikke mindre end 11 Stationer (10 i Jylland, 1 paa Sjælland).

Det mellemste Tidøgn af Maaneden var meget blæsende, navnlig d. 13de—14de. Nedslaget var 30—60 Procent over Normalen paa Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm samt i Ringkjøbing, Viborg og Aalborg Amter; den øvrige Del af Landet fik omtrent normalt Nedslag. Den allerstørste Del af Nedslaget faldt mellem d. 6te og 22de, men i denne Tid regnede det næsten hver Dag over den største Del af Landet; som nogenlunde tørre Dage kan kun nævnes d. 9de—11te og d. 15de; navnlig d. 7de og 8de var Regnen stærk, den faldt under Tordenvejr og gav i den største Del af Landet 20—40 Millimeter, i det midterste og sydøstlige Jylland 30—60 Millimeter Vand. Tordenvejr optraadte paa 21 Dage, især d. 7de—8de og d. 20de—22de.

September 1885 var usædvanlig kold med flest vestlige Vinde og rigelig Nedbør. — Maanedens Middeltvarme var $1\frac{1}{2}^{\circ}$ lavere end Midlet af 80 Aar og maa saaledes kaldes særlig lav, da der i dette Tidsrum kun findes 6 Aar med en lige saa kold eller koldere September. Der indtraf dog iaar ikke mange særlig kolde Dage, egentlig kun d. 1ste og 2den og d. 25de—29de, men dette Underskud af Varme blev ikke erstattet, idet kun d. 15de—16de vare temmelig milde. Højest Varme var $23\frac{1}{2}^{\circ}$, lavest Varme var ved Kysterne og i det indre Fyen 0° , forøvrigt i Indlandet $\div 4^{\circ}$, i Dalen ved Birkebæk Plantage endog $\div 6^{\circ}$. Det frøs i indtil 3 Nætter paa vore koldeste Indlandsstationer (ved Birkebæk 7); ved Landbohøjskolen frøs det i 2 Nætter, medens der i de 25 foregaaende Aars September Maaneder ialt kun er indtruffet 10 Gange Nattefrost, hvoraf 4 i den meget kolde September i 1877. Nedbøren var 25 Procent større end normalt i den sydvestlige Halvdel af Jylland, paa Fyen og i Østsjælland, medens den øvrige Del af Landet omtrent fik normalt Nedslag; det var navnlig d. 4de—12te, d. 17de og de sidste Dage i Maaneden, der gave den største Regnmængde, og blandt disse kan atter nævnes d. 4de og d. 12te som Nedbørsdage med over 20 Millimeter paa mange Stationer. Tordenvejr forekom paa 21 Dage, især d. 6te og 8de.
